

Vilafranquins a Lloret

El ple de Lloret de Mar va durar més de set hores.
Foto: J. GONZALO.

Lloret de Mar ha celebrat aquesta setmana sessió plenària. El ple va començar dilluns a les sis de la tarda i va acabar ahir a la una tocada de la matinada. Més de set hores. Com en les classes interminables, el professor va donar un descans de vint minuts perquè els alumnes poguessin sortir al pati a esbargir-se i a menjar l'entrepà de l'esmorzar. En aquest cas del sopar. Gràcies.

A banda de l'aprovació de l'acta anterior i el despatx d'alcaldia, nou punts de govern. Unes dues hores de ple. Un temps més que raonable. Però faltava la segona part. La de control de govern. Dotze mocions. Dotze! Només cinc sobre temes estrictament de competència municipal; la majoria, presentades pel Millor. Això vol dir que n'hi havia set que per molt que divaguessin i aprovessin, poc s'hi podrà fer. Set!

Les lloretenques anaven sobre el cas Crespo (ahir aquest diari ja en va informar), sobre els horaris comercials, sobre equipaments i dues que mereixen una atenció especial. Una clamava el "retorn dels dispensadors d'aigua a totes les dependències municipals". Sí, la tercera ciutat de Girona, amb més de 40.000 habitants, debatent en ple sobre els dispensadors, "perquè l'aigua no es pot negar a ningú", segons Marc Fuertes (Millor). "Això no és una moció és un prec", va reflexionar en veu alta Joan Bernat (PSC). Segurament té raó, però aquesta moció va servir per saber que l'Ajuntament es gasta 70 l'any en l'aigua dels regidors al ple. Vital.

La cinquena moció local semblava irònica. Arribava un quart d'una de la matinada, quan ja havien passat més de sis hores de ple, i es demanava que es recuperés l'horari de les vuit del vespre com a inici dels plens. Dues hores més tard del que s'ha fet en els últims mesos. El socialista Joan Bernat va tornar a dir en veu alta el que tots pensaven: "Si haguéssim començat a les vuit, ara serien les 2.15." La moció no es va aprovar, sinó un text alternatiu que fixa les sis com a hora d'inici. S'agraeix, la veritat.

I què es pot dir de les altres set mocions... N'hi havia per donar i per vendre: l'IBI de l'Església, el tractat de comerç d'armes, orgull gai, ajuts a les persones amb discapacitat... El PP ja no va poder més i va petar. "Els informo que no penso intervenir en cap més moció que no sigui de competència municipal", va anunciar Enric Martínez (PP). I no va parlar en cap més d'aquestes. De mocions se'n presenten tantes que algunes no les llegeixen ni els que les presenten. Però sort que Jordi Orobitg (ERC) està atent. Després que Javier Rodríguez-Pacios (ICV-EUiA) defensés una de seva sobre el #novullpagar, Orobitg va anunciar una esmena sobre l'ajuda de l'Ajuntament als veïns que secundin la iniciativa: "On posa vilafranquins i vilafranquines proposem que hi posi lloretencs i lloretenques." Coses del copiar i enganxar.

Després de 23 punts, precís i preguntes (sí, encara hi havia humor). I el ple s'acaba. S'acaba? No. És la una de la matinada i l'alcalde ha de complir amb el requisit final de cada ple: "Algú del públic vol parlar?" Doncs, sí. Un veí aixeca la mà: "Tinc els peus glaçats i aquestes cadires s'haurien de canviar, semblen balancins." No cal dir res més. Si els plens han de ser tan llargs, almenys que els assistents hi estiguin còmodes. Cap a casa.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/554631-vilafranguins-a-lloret.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss